

خدمت با تعارض منافع استاندار تاجر!

وحید عظیم‌نیا دبیر گروه اقتصادی

وقتی فردی یک دست بر اهرم قدرت دارد و دست دیگرش در جیب منافع شخصی‌اش است، نمی‌توان انتظار داشت عدالت مسیر طبیعی خود را در ساختار تصمیم‌گیری طی کند. این مسئله، نه صرفاً یک دغدغه نظری، بلکه معضلی عینی در حکمرانی است که آثار آن در زندگی روزمره مردم آشکار می‌شود، از اولویت‌بندی‌های نادرست در تخصیص بودجه گرفته تا صدور مجوزها و امتیازات خاص. برپش اصلی این است؛ چگونه می‌توان در چنین فضایی از سلامت اداری سخن گفت، وقتی تضاد میان منافع شخصی و مسئولیت عمومی مهار نشده است؟ تعارض منافع زمانی رخ می‌دهد که منافع فردی یا گروهی تصمیم‌گیر با منافع عمومی در تقابل قرار گیرد. این پدیده، اگر در ساختارها نادیده گرفته شود، به مرور نه تنها اعتماد عمومی را فرسایش می‌دهد، بلکه مشروعیت تصمیم‌ها را نیز زیر سؤال می‌برد. اساس هر حکمرانی سالم، مرز روشن میان امتداری و منفعت‌طلبی است. تا زمانی که این مرز شفاف نشود و سازوکارهای کنترل تعارض منافع به‌صورت نظام‌مند طراحی و اجرا نشود، نباید انتظار داشت عدالت اداری یا توسعه پایدار در کشور نهادینه شود. رهبر حکیم انقلاب روز چهارشنبه در دیدار وزیر کشور و استانداران، بر نکته‌ای کلیدی تأکید کردند که سال‌هاست نیاز ساختار اداری کشور مان است: ضرورت پر بهیز از فعالیت‌هایی که زمینه‌ساز تعارض منافع است. ایشان با تأکید بر پر بهیز استانداران از فعالیت‌های حاوی تعارض منافع همچون تجارت شخصی در دوره کوتاه خدمت، مراقبت از سلامت کشور و مبارزه با فساد را ضروری دانستند. در واقع، زمانی که استاندار یا هر مقام مسئول دیگری، هم‌زمان چشم به بازار و دست در قدرت دارد، تصمیم‌های او بی‌تردید متأثر از ملاحظات شخصی خواهد بود، حتی اگر نیت پاک‌ی داشته باشد. از همین رو، رهبر انقلاب این مسئله را به‌مثابه «هراقیت از سلامت کشور» تعریف کردند، نه صرفاً یک نکته انضباطی. سلامت اداری، ستون فقرات حکمرانی است و هر گونه تزلزل در آن، به سرعت به بی‌اعتمادی عمومی و ناکار آمدی ساختارها منجر می‌شود. اکنون نوبت مسئولان است که با جدیت، این رهنمود را به یک دستورالعمل عملیاتی تبدیل و مرز روشن میان مسئولیت و منفعت شخصی را تعریف و حراست کنند.

تعارض منافع، اگر چه در نگاه اول مفهومی حقوقی یا مدیریتی به نظر می‌رسد، اما در حقیقت یکی از گرم‌های راهبردی حکمرانی است که مستقیماً به کیفیت زندگی مردم گر خورده است. در کشوری که تصمیم‌گیری‌های کلان بر زندگی میلیون‌ها نفر اثر می‌گذارد، حضور حتی یک مقام مسئول با منفعی پنهان یا آشکار در حوزه‌ای مرتبط با اختیاراتش، می‌تواند جریان تصمیم‌سازی را به انحراف بکشاند و اعتماد عمومی را تضعیف کند. نمونه‌های متعدد و تلخی از این پدیده در تجربه نظام اداری کشور ما قابل مشاهده است. از مدیرانی که در عین تصدی مسئولیت‌های دولتی، شریک یا مشاور شرکت‌هایی هستند که از دولت امتیاز می‌گیرند تا مقاماتی که در نهادهای تنظیم‌گر حضور دارند اما با نهادهای تنظیم‌شونده روابط مالی یا سازمانی دارند. این وضعیت نه‌فقط آسیب‌زا، بلکه به‌شدت فسادزا و مشروعیت‌زداست. وقتی فردی مسئول تدوین یا اجرای یک سیاست اقتصادی است، ولی در عین حال از تغییرات آن سیاست نفع یا ضرر شخصی می‌برد، نمی‌توان انتظار تصمیم‌گیری بی‌طرفانه و عادلانه داشت.

اما مسئله تعارض منافع، فقط محدود به سطح کلان نیست، در سطوح میانی و حتی پایین‌تر نیز این معضل به اشکال مختلف ظهور می‌کند. پزشکانی که در عین ضویت در کمیته قیمت‌گذاری دارو، سهامدار شرکت تولید دارو است؛ اسدایی که در کمیته اعطای گزنت پژوهشی عضویت دارد و پرورژه را به مجموعه خودش اختصاص می‌دهد یا مدیری که از امتیاز ماموریت و سفر اداری برای پیشبرد منافع شخصی استفاده می‌کند. همه اینها مصادیقی از تعارض منافعند که به‌ظاهر کوچک هستند، اما در مجموع، شبکه‌ای از بی‌اعتمادی و ناکارآمدی می‌سازند. اصلاح این وضعیت، بدون اراده جدی و همراهی سه قوه ممکن نیست. قوه مجریه باید پیش‌فراول اصلاح ساختارها باشد و پیش‌نویس قوانین کارآمد برای مدیریت تعارض منافع را به مجلس پیشنهاد دهد. قوه مقننه باید با شجاعت و دوراندیشی، قوانینی بازدارنده و کاربردی تصویب کند. قوه قضائیه نیز باید با استقلال و قاطعیت، تخلفات در این حوزه را با حاساسیت پیگیری کند.

نمی‌توان هم‌زمان پشت بین حکومتی نشست و برای جیب شخصی کیسه دوخت. نمی‌توان امانت مردم را به دست گرفت و آن را پله‌ای برای ارتقای دارایی‌های شخصی یا فاهیلی ساخت. اصل موضوع ساده و روشن است: باید در خدمت مردم بود یا در خدمت منافع شخصی و این دو مسیر، در هیچ نظام حکمرانی سالمی باهم جمع نمی‌شوند. به دل هر سازمان دولتی، نهاد عمومی یا شرکت وابسته به حاکمیت، کم نیستند کسانی که ظاهر خدمت را حفظ کرده‌اند اما در باطن، بافت‌هایی از رانت، توصیه‌نامه، سفارش کاری و انتصاب‌های خویشاوندی را تنیده‌اند. هر کدام از ما، دهها نفر را به چشم دیده‌ایم که با تکیه بر «زیدی» یا «فلان مدیر یا فلان نهاد، فرزندان خود را به مراکز حساس رسانده‌اند، کسانی که نه با شایستگی، بلکه با پاچه‌خواری، نفاق و زدوبند، جایگاه گرفته‌اند و امروز با وقاحت، از بیت‌المال ارتاق می‌کنند. مسئله فقط بر سر «سوااستفاده‌فردی» نیست، آسیب اصلی، جایی آغاز می‌شود که این افراد در تصمیم‌سازی و اجرای سیاست‌های عمومی هم دخیل می‌شوند. وقتی مدیر فلان نهاد با دامادش قرارداد می‌بندد یا سفارش استخدام دخترش را به زیرمجموعه‌اش تحمیل می‌کند، در واقع یک حلقه فساد را ایجاد می‌کند که راه را بر هزاران انسان شایسته و لادسو می‌بندد. چنین مناسباتی، نه تنها عدالت را قربانی می‌کند، بلکه به مرور «کارآمدی» و «اعتداد عمومی» را نیز از بین می‌برد.

مسئله تعارض منافع، مسئله‌ای فراتر از قانون و آیین‌نامه است که به اخلاق حکمرانی و درک مسئولان از وظیفه خود بازمی‌گردد. هر مدیری که مسئولیت حکومتی را می‌پذیرد، باید بداند که مسئولیت یعنی چشم‌پوشی از منافع شخصی برای تحقق منافع عمومی. تا زمانی که این فهم در فرهنگ مدیریتی کشور نهادینه نشود، هر قدر هم ساختارها اصلاح شوند، احتمال بازتولید فساد و انحراف وجود دارد. شفافیت، پاسخگویی و رمززدی دقیق میان منفعت عمومی و خصوصی، بنیان‌های حکمرانی سالم هستند. بازگرداندن اعتماد عمومی، بدون برخورد صریح و ریشه‌ای با تعارض منافع ممکن نیست. امروز، بیش از همیشه، کشور نیازمند مدیرانی است که داور باشند، نه بازیکن، امانت‌دار باشند، نه ذفی‌نفع. این نه فقط خواست مردم، بلکه لازمه بقا و پیشرفت کشور اسلامی‌مان است. فراموش نکنیم که رانت، فقط عدد و رقم نیست، گاهی یک تلفن، یک امضا یا حتی یک چشم‌پوشی آگاهانه، می‌تواند شکل مدرن و خطرناک فساد باشد. این شبکه‌های خویشاوندی و مراودات زیرزمینی و رفاقت‌های کثیف، اگرچه بی‌سر و صدا عمل می‌کنند، اما مثل موربانه، فقط یک هندار ساده نیست، فرمانی است می‌چوند. وقتی مردم می‌بینند که برای استخدام، پیشرفت یا دسترسی به فرصت‌ها باید رابطه داشته باشند، نه لیاقت، حس بی‌عدالتی در جان جامعه ریشه می‌دواند. در چنین شرایطی، تأکید بر پر بهیز استانداران از اقدام در همه‌سطوح تبدیل کرد. سلامت اداری، بدون پالایش دورنی و بدون اراده قاطع برای مقابله با شبکه‌های نفوذ و رانت، یک رؤیای محال خواهد بود. اکنون وقت آن است که نظام مدیریتی کشور، تکلیف خود را با «نفاق سازمان‌یافته» روشن کند. نمی‌توان به نام انقلاب، اما با منش دنیاطلبان، کشور را اداره کرد. مبارزه با تعارض منافع، اگر جدی گرفته نشود، هر روز بیش از دیروز، بنیان اعتماد ملی را متزلزل خواهد کرد.

وقتی سخنگوی دولت می‌گوید «عجله‌ای برای معرفی وزیر اقتصاد نداریم» و تأکید می‌کند امور به خوبی پیش می‌رود، گویی در سرسرزمینی دیگر زندگی می‌کند؛ سرزمینی که مشکلات اقتصادی، تورم و بحران‌های معیشتی در آن جایگاهی ندارند. این توهم خوش‌بینانه، یادآور همان شیوه تکراری است که دولت‌های پنهان‌کردن ضعف‌های سخنگویان خود برای پنهان‌کردن ضعف‌های مدیریتی و ناتوانی در اداره امور، به جای اصلاح، افکار عمومی را فریب می‌دادند. حالا این دولت هم که ظاهراً شانسی از سخنگو نیاورده است، از همان نسخه ناکار آمد استفاده می‌کند؛ همچنان حاضر نیست وزارت اقتصاد را به کسی بسپارد و در عوض یا تکیه بر سخنگویی که بیشتر به سخنگوی «بی‌عمل» می‌ماند، تنها به بیسان این جمله اکتفا می‌کند که «همه چیز خوب است». سؤال این است: اگر واقعاً امور آن گونه که ادعا می‌شود پیش می‌رود، حضور سخنگو چه ضرورتی دارد؟ این تناقض ریشه‌دار، بازتابی از بحران مدیریت و فقدان اراده جدی در مواجهه با چالش‌های بزرگ است. سکوت و بی‌اعتنایی به این وضعیت، چه در قالب شوخی و چه در قالب توجیهات تکنوکراتیک، در نهایت به بی‌اعتمادی مردم، تحلیل توان کارشناسی و ضعف ساختار حکمرانی می‌انجامد. اگر «بی‌وزیری» مشکلی نیست، پس چرا وزارتخانه داریم؟ اگر «سرپرست» می‌شود کشور را اداره کرد، پس فلسفه وزرا چیست؟

توهم خوداتقاعی!

سخنگوی دولت در جدیدترین نشست خبری‌اش گفته: «عجله‌ای برای معرفی وزیر اقتصاد نداریم، چون کارها به خوبی پیش می‌رود!» این جمله، در ظاهر یک پاسخ رسانه‌ای ساده است، اما در باطن خود حامل چند نشانه خطرناک است: نخست آنکه دولت رسماً پذیرفته فقدان وزیر را یک امر قابل تحمل می‌داند، دوم آنکه دولت نه تنها دغدغه‌ای درباره خلأ ساختاری در یکی از کلیدی‌ترین دستگاه‌های اجرایی کشور ندارد، بلکه آن را نشانه حسن عملکرد خود می‌پندارد! در ساختاری که وزیر، محور تصمیم‌سازی و پاسخگویی است، غیبت وزیر به معنای تعلیق مدیریت رسمی است. اقتصاد کشور مان در کوران تعاملات مهم مالی با کشورهای همسایه و در موقعیتی که جنگ روایت‌هاست، نمی‌تواند و نباید بدون وزیر بماند.

یک بار دیگر این جمله را مرور کنیم: «کارها به خوبی پیش می‌رود!». این جمله نه از سر رضایت بلکه از دل انفعال برآمده است.

در منطق حکمرانی، وقتی ساختار رسمی تصمیم‌سازی کشور، آن هم در حوزه‌های حیاتی مانند اقتصاد، ماه‌ها بدون وزیر باقی می‌ماند و دولت به‌جای عذرخواهی، از «خوب پیش رفتن» کارها سخن می‌گوید، یعنی دچار نوعی از خوداتقاعی شده‌ایم که تنها برای مدیران خویشاوند است، نه برای مردم. در واقع، اگر «کارها» واقعاً به خوبی پیش می‌رود، باید حدود یک هفته است برخی کامیون‌داران دست به اعتصاب بکشاورزی و صنعت را به شدت به چالش انداخته‌اند. در این میان برخی از آب گل آلود ماهی می‌گیرند و به دنبال لغو گازوئیل سه نرخی هستند. شبکه قاجاق گازوئیل با بهره‌برداری از اعتصاب کامیون‌داران، در حال فشار بر دولت هستند تا باستور و از اجرای طرح سه‌نرخی کردن گازوئیل منصرف گنشد، آنها می‌خواهند عایدی ۲میلیارد دلاری دولت از اجرای این طرح را در جیب خود نگه دارند. در این خصوص رئیس سازمان راهداری با تأکید بر اینکه قرار است سوخت بیشتری به ناوگان حمل بار اختصاص یابد به لغو گازوئیل سه نرخی چراغ سبز نشان داد. به نظر می‌رسد دولت باید با یایش دقیق شبکه قاجاق سوخت، تعارف را کنار بگذارد و مانع گر و کانگیری منافع کشور از سوی برخی سودجو شود.

حداکثر

قاجاق سوخت یکی از مشکلاتی است که در سال‌های اخیر با وجود اقدامات انجام‌شده از سوی دستگاه‌ها همچنان پابر جا بوده و در ماه‌های اخیر نیز توجه ویژه‌ای به این موضوع شده است. عبدالناصر همتی، وزیر امور اقتصاد و دارایی در جلسه استیضاح خود در مجلس شورای اسلامی درباره قاجاق سوخت گفت: گازوئیل ۳۰۰ تومانی ایران را لیتری ۴۶ هزار تومان در پاکستان می‌فروشند. روزانه ۲۰ میلیون گازوئیل به خارج از کشور قاجاق می‌شود. اگر جلوی قاجاق سوخت را بگیریم، می‌توانیم سالانه ۴ میلیون تومان به هر نفر یارانه بدهیم. با ارقام ارائه‌شده از سوی وزیر اقتصاد که گفته است روزانه ۱۴۰ میلیون لیتر سوخت قاجاق می‌شود، این عدد در هر هفته ۱۴۰ میلیون لیتر، در هر ماه ۴۰۰ میلیون لیتر و در سال عدد سرسام‌آور ۷میلیارد ۲۰۰ میلیون لیتر می‌شود. مسعود پزشکیان نیز گفته است: قاجاقچیان گازوئیل ۳۰۰ تومانی را ۷۰ هزار می‌فروشند. اگر طبق گفته پزشکیان هر لیتر گازوئیل قاجاق را ۲۰ هزار تومان در نظر بگیریم، یعنی شبکه قاجاق در سال بالغ بر ۵۰ هزار میلیارد تومان از

ادعای سخنگو وهن دولت بود

خانم سخنگو گفته عجله‌ای برای معرفی وزیر اقتصاد نداریم چون کارها خوب پیش می‌رود، اگر چنین است با این منطق مدیریتی، اساساً ضرورت حضور سخنگوی دولت چیست؟!

توهم خوداتقاعی!

پای نظم اجرایی کشور در میان است. با گذشت بیش از دو ماه از برکناری وزیر اقتصاد، وزارتخانه‌ای که به عنوان رکن اصلی تنظیم و هماهنگی سیاست‌های اقتصادی و مالی کشور شناخته می‌شود، همچنان بدون وزیر مدیریت می‌شود؛ وضعیتی که اظهارات سخنگوی دولت آن را نگران‌کننده می‌کند. وزارت اقتصاد با وظایف گسترده و حیاتی خود، نقش کلیدی در اداره اقتصاد ملی دارد؛ از تنظیم و اجرای سیاست‌های اقتصادی و مالی گرفته تا نظارت بر بخش خصوصی، مدیریت منابع درآمدی و اجرای برنامه‌های همکاری اقتصادی و سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی. در شرایطی که کشور مان با چالش‌های اقتصادی متعددی روبه‌رو است، خالی بودن این جایگاه حساس و مهم، می‌تواند آسیب‌های جدی به روند تصمیم‌گیری‌ها و اجرای برنامه‌های اقتصادی وارد کند. مدیریت امور مالیاتی، نظارت بر واردات و صادرات، تنظیم مقررات گمرکی و همچنین نظارت بر منابع درآمدی دولت از جمله مهم‌ترین وظایف این وزارتخانه است که بدون حضور وزیر توانمند، عملاً متوقف یا کند خواهد شد. علاوه بر این، وزارت اقتصاد مسئولیت مستقیم در مدیریت مالی و اعتباری کشور دارد. تخصیص اعتبارات بودجه به دستگاه‌های اجرایی، پرداخت و نظارت بر هزینه‌ها و وصول مطالبات دولت، همه جزو وظایف این وزارتخانه است که بدون مدیریت قوی، امکان سوءاستفاده و ناکارآمدی را افزایش می‌دهد. همچنین نقش این وزارتخانه در مدیریت و نظارت بر سرمایه‌گذاری‌های خارجی و داخلی و همکاری‌های اقتصادی با کشورهای دیگر از اهمیت راهبردی برخوردار است.

شورای اطلاع‌رسانی دولت به صراحت اعلام کرده بود وزیر پیشنهادی اقتصاد هفتم خردادماه معرفی خواهد شد؛ وعده‌ای که انتظارها را برای پایان بلاتکلیفی در این وزارتخانه حساس و کلیدی بالا برد، اما اکنون سخنگوی دولت با لحنی کاملاً متضاد اعلام می‌کند که «فعلاً عجله‌ای برای معرفی وزیر اقتصاد نداریم» این تناقض آشکار، نه تنها نشان‌دهنده سردرگمی و عدم انسجام در تصمیم‌گیری‌های دولت است، بلکه برپش جدی «چند عجب‌نشد» را به ذهن افکار عمومی سی آورد. چطور ممکن است دولت در یک هفته وعده معرفی وزیر بدهد و پس از گذشت بیش از آن، بدون کوچک‌ترین توضیح منطقی، از ضرورت این معرفی عقب‌نشین کند؟ آیا واقعاً کارها آنقدر پیش می‌رود که نیازی به مدیریت رسمی وزارت اقتصاد نیست؟ یا صرفاً این تأخیرها و اظهارات متناقض، تلاشی برای فرار از پاسخگویی و پنهان‌کردن بحران‌های عمیق اقتصادی است؟ این وضعیت، بیش از هر چیز، نشان‌دهنده بی‌برنامگی و عدم شفافیت در مدیریت اجرایی است که بیش از پیش اعتماد عمومی را خدشه‌دار می‌کند. زمانی که دولت نمی‌تواند به تعهدات خود یا بایندد باشد، چگونه انتظار می‌رود اقتصاد کشور را به خوبی اداره کند؟

مریم‌زنگنه | ایسا

می‌شود؛ شرایطی که در آن ساختار اجرایی، خود را از هر گونه پاسخگویی مصون می‌سازد و با پنهان شدن پشت عبارت کلی، به مردم القا می‌کند که همه چیز تحت کنترل است.

شما چرا هستسید؟

از دیگر زوایای قابل تأمل این مسئله، جایگاه سخنگوی دولت است. اگر سخنگوی دولت واقعاً معتقد است «کارها به خوبی پیش می‌رود» و «نیازی به عجله نیست»، باید این پرسش را هم بپذیرد که مردم بپرسند: اگر بدون وزیر کارها خوب پیش می‌رود، شاید بدون سخنگو هم بهتر پیش برود؟ آیا نهاد سخنگویی هم کار کرد خاصی دارد یا فقط تزیینی برای خوشایندگویی است؟ نقش سخنگو، شفاف‌سازی و پاسخگویی به افکار عمومی است، نه تطهیر عملکردها و عادی‌سازی خلأها. وقتی سخنگو به‌جای مطالبه‌گری از درون دولت، به توجیه کم‌کاری‌ها می‌پردازد، نه تنها جایگاه خود را زیر سؤال می‌برد، بلکه به‌نوعی، وجهه دولت را نیز به بازی می‌گیرد. افکار عمومی امروز، حساس‌تر از هر زمان دیگری است و قدرت تشخیص عوام‌فریبی (populism) در صداقت را دارد. وقتی مردم ببینند دولت، در جایگاه رسمی، از نبود وزیر اقتصادی دفاع می‌کند، این تصور برای‌شان پیش می‌آید که یا دولت نیازی به وزیر نمی‌بیند یا اصلاً نمی‌داند در اقتصاد چه می‌گذرد.

از کجا لطمه می‌خوریم؟

اینجا دیگر بحث جناحی یا سلیقه‌ای نیست، اینجا

بلکه اجرایی و راهبردی تعریف کرده است.

غیبت پاسخگویی!

تجربه دولت‌های پیشین نیز نشان داده است خلأ در سطوح عالی، حتی برای چند هفته، می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای داشته باشد. در سال‌های گذشته، بارها دیده‌ایم که حتی تغییر معاون یک وزارتخانه، موجب وقفه در پروژه‌ها، سردرگمی کارکنان و کندی روند تصمیم‌سازی شده است، حال آنکه امروز، با گذشت بیش از یک ماه از خالی ماندن صندلی وزارت امور اقتصادی و دارایی، هیچ نشانه‌ای از عزم جدی دولت برای حل این خلأ دیده نمی‌شود. آیا در این مدت، تصمیمی در حوزه کلان اقتصادی کشور گرفته شده است که مستقیماً از سوی وزیر یا با محوریت او باشد؟ آیا سیاستگذاری‌های ارزی، مالیاتی، بودجه‌ای و سرمایه‌گذاری، همچنان با قوت پیش‌بینی شده است؟ چرا نمایندگان مجلس، برای رأی اعتماد به یک فرد، جلسات متعدد برگزار می‌کنند؟ یا ترجیح می‌دهند صبر کنند تا وزیر بعدی روی کار بیاید؟ واقعیت این است که همه چیز متوقف نمی‌شود، اما کند، برآکنده و بی‌عمق می‌شود و این بلکه نمد تعهدات، پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری ساختاری است، گران تمام خواهد شد. از سوی دیگر، وقتی وزیر وجود ندارد، پاسخگو هم وجود ندارد. اگر خطایی رخ دهد، چه کسی باید پاسخ دهد؟ اگر سیاستی نادرست اجرا شود، کدام مقام مسئول برکنار می‌شود؟ این وضعیت، دقیقاً همان شرایطی است که در علوم سیاسی از آن با عنوان «فرار از مسئولیت» یاد

۴

وزارت اقتصاد بدون وزیر. یعنی سکوت نیست. اگر صدایی برای پاسخ نیست، اگر اراده‌ای برای معرفی مسئول نیست، مردم حق دارند بپرسند: سخنگوی دولت پس چرا شما هستسید؟

پرسید: پس فلسفه وجود وزارت اقتصاد چیست؟ اگر پاسخگویی است، غیبت وزیر به معنای تعلیق مدیریت سرپرست یا حتی مجموعه دولت بدون وزیر می‌توانند امور را پیش ببرند، چرا برای هر وزارتخانه یک وزیر پیش‌بینی شده است؟ چرا نمایندگان مجلس، برای رأی اعتماد به یک فرد، جلسات متعدد برگزار می‌کنند؟ و چرا اساساً دولت‌ها برای معرفی وزیر جدید، بر سر نام‌ها چانه می‌زنند و رایزنی می‌کنند؟ پاسخ روشن است: چون وزیر، نه صرفاً یک عنوان، بلکه نماد تعهدات، پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری است. اگر دولت این اصل را نادیده بگیرد، وارد عرصه خطرناکی از مدیریت می‌شود که در آن، نقش نهادهای تضعیف و مسئولیت‌ها پنهان می‌شوند. این، نه تنها عقیدری نادرست نوعی از خوداتقاعی شده‌ایم، بلکه نوعی بی‌حرمتی به ساختار حقوقی نظام سیاسی نیز تلقی می‌شود؛ ساختاری که جایگاه وزرا را نه تزئینی،

ویراژ قاجاقچیان سوخت روی اعتراض برخی کامیون‌داران

رئیس سازمان راهداری: گازوئیل سه‌نرخی فعلاً منتفی است

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند، از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

دلایل دولت برای گازوئیل سه‌نرخی

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، قاجاقچیان این فرآورده نفتی اعتصاب ناوگان باری شده‌اند.

اول خرداد دولت تصمیم گرفت گازوئیل را برای

رصد آنلاین اگر در مسیر مشخص شده حرکت کنند،

از گازوئیل ۳۰۰ تومانی بهره‌مند می‌شود و در صورتی که بیشتر از سهمیه مشخص‌شده برای مسیر استفاده کنند یا از مسیر منحرف شوند، باید پول بیشتری برای گازوئیل پرداخت کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورت اجرای این طرح حیاتی، سالانه حدود ۴میلیارد دلار در مصرف گازوئیل صرفه‌جویی می‌شود و دیگر نیازی نیست دولت ۴میلیارد دلار برای واردات گازوئیل می‌شود. به گفته منابع آگاه، قاجاقچیان با احساس ترس از این تصمیم، روی مطالبات کامیون‌داران سوار شده‌اند و در حال فشار بر دولت هستند تا از طرح خود عقب بکشند. دولت هم فعلاً تصمیم خود را لغو کرده است تا مانع تبعات اجتماعی و چالش‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی شود. متأسفانه با انفعال وزارت راه و شهرسازی در روزهای نخست اعتصاب و تسری یافتن آن به سراسر کشور، ق